

การพัฒนาตัวชี้วัดการบริหารจัดการที่ดีสำหรับโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม
ในจังหวัดเครือข่ายของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 9
A Development of Good Governance Indicators for Pilot Inclusive Management
Schools in Network Provinces of Special Education Center Region 9

วิชชุดา โชคภูเขียว¹ รศ.ดร.วรรณดี แสงประทีปทอง²
ผศ.ดร.รัชนีกุล ภิญโญพานวัฒน์³ และ ดร.สมพร หวานเสรีจ⁴
Vichuda Chokphukiew,¹ Assoc. Prof. Dr. Vandee Sangprateetong,²
Asst. Prof. Dr. Ratchaneekool Pinyopanuwat,³ and Dr. Somporn Wanset⁴

¹ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ แขนงวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

² ค.ด.(การวัดและประเมินผล) รองศาสตราจารย์ สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

³ ค.ด.(การวัดและประเมินผล) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สำนักทะเบียนและวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

⁴ ปร.ด.(หลักสูตรและการเรียนการสอน) อาจารย์พิเศษ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาตัวชี้วัดและตรวจสอบคุณภาพตัวชี้วัดการบริหารจัดการที่ดีสำหรับโรงเรียน แกนนำจัดการเรียนร่วมในจังหวัดเครือข่ายของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 9 เครื่องมือการวิจัยใช้แบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมในจังหวัดเครือข่ายของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 9 จำนวน 550 คน จากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ การวิเคราะห์เนื้อหา ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และค่าสถิติวัดระดับความกลมกลืนจากการวิเคราะห์องค์ประกอบ ผลการวิจัยพบว่า ได้ตัวชี้วัดด้านนักเรียน 8 ตัวชี้วัด ด้านสภาพแวดล้อม 14 ตัวชี้วัด ด้านกิจกรรมการเรียน การสอน 19 ตัวชี้วัด และด้านเครื่องมือ 16 ตัวชี้วัด รวม 57 ตัวชี้วัด และผลการตรวจสอบคุณภาพตัวชี้วัดพบว่า ค่าความเที่ยงตรงเท่ากับ 0.62-1.00 ค่าความเชื่อมั่น = 0.98 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน พบว่า ค่า Chi-Square = 490.94, df = 209, ค่า p = .00, ค่า GFI = .93, ค่า AGFI = .91, ค่า RMSE = .05 สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

คำสำคัญ : ตัวชี้วัด / การบริหารจัดการที่ดี / การเรียนร่วม / การศึกษาพิเศษ

ABSTRACT

The purposes of this research were to develop the indicators, and to test the quality of good governance indicators for Pilot Inclusive Management Schools in Network Provinces of Special Education Center Region 9. The instruments were the interview and the questionnaires. The sample consisted of 550 directors by using stratified random sampling. Data were analyzed by content analysis, percentage, mean, correlation coefficient, and the goodness of fit statistics from factor analysis. The results were found that 57 good governance indicators were acquired as follows: 8 indicators of students, 14 indicators of environment, 19 indicators of instructional activities, and 16 indicators of tools. The results of testing the quality indicator showed the validity ranging between .62 and 1.00, and a reliability of 0.98. The results of confirmatory factor analysis showed that Chi-Square = 490.94, df = 209, p = .00, GFI = .93, AGFI = .91 and RMSE = .05 were consistent with the empirical data.

Keywords : Indicator / Good Governance / Inclusive Education / Special Education

บทนำ

การศึกษามีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ จากกระแสโลกาภิวัตน์และหลักสิทธิมนุษยชนทำให้คนพิการได้รับโอกาสด้านการศึกษามากขึ้นตามที่ระบุไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2550 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติมฉบับ พ.ศ. 2545 สรุปใจความว่า การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้หรือมีร่างกายพิการหรือทุพพลภาพหรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ โดยจัดตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

ในปี พ.ศ. 2547 กระทรวงศึกษาธิการได้จัดทำโครงการโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมขึ้น เพื่อให้เป็นต้นแบบในการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการวัยเรียนหรือเรียกว่า “เด็กที่มีความต้องการพิเศษ” และให้ดำเนินงานตามกรอบโครงสร้างซีท (SEAT Framework) ประกอบด้วย 1) ด้านนักเรียน (Students : S) 2) ด้านสภาพแวดล้อม (Environment : E) 3) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (Activities : A) และ 4) ด้านเครื่องมือ (Tools : T) การเรียนร่วมจะประสบผลสำเร็จได้ ผู้บริหารต้องให้การสนับสนุนเพราะเป็นบุคคลที่สามารถทำให้การปฏิบัติงานดำเนินไปด้วยดี (ผดุง อารยะวิญญู. 2542 : 55) ตั้งแต่เริ่มโครงการจนถึงปัจจุบันพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนบางแห่งไม่ให้การสนับสนุน ไม่ตระหนักถึงสิทธิและโอกาสทางการศึกษาของเด็กเท่าที่ควร (ประภัสสร ปรีเอี่ยม. 2553 : 63, กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 21-22) สำหรับภาคดำเนิน งานในจังหวัดเครือข่ายของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 9 ได้แก่ จังหวัดขอนแก่น จังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดมหาสารคาม จังหวัดสกลนคร จังหวัดอุดรธานี จังหวัดหนองบัวลำภู จังหวัดเลย และจังหวัดหนองคาย ก็ประสบปัญหาเช่นเดียวกันกล่าวคือ ผู้บริหารของโรงเรียนบางแห่งยังไม่เห็นความสำคัญ และไม่สนับสนุนการดำเนินงานเท่าที่ควร เห็นว่าเป็นเพียงนโยบายของผู้บริหารระดับสูง และถือว่าเป็นภาระในการลงทุนให้ กับคนส่วนน้อยยังขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องการจัดการเรียนร่วมและไม่สามารถนิเทศ ให้คำปรึกษาแก่ครู ที่สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ (ประภัสสร ปรีเอี่ยม. 2553 : 63)

จากการปฏิรูปการศึกษาเพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติม

(ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2545 และพระราชบัญญัติระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 มีการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ประกอบด้วย 6 หลักการคือหลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่า หรือเรียกว่า “หลักธรรมาภิบาล” มาบริหารจัดการศึกษาและจากเกณฑ์มาตรฐานด้านการบริหารจัดการ ระบุให้สถานศึกษามีการบริหารที่ยึดหลักธรรมาภิบาลเพื่อประโยชน์ ของผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนั้นผู้บริหารจึงต้องนำหลัก ธรรมาภิบาลมาบริหารจัดการอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ (สนธิรัก เทพเรณู. 2548 : 19, วิโรจน์ สารรัตน์. 2548 : 74-75) ธรรมาภิบาลของผู้บริหารอยู่ในระดับใดนั้น ต้องมีตัวชี้วัดที่เป็นรูปธรรมและแตกต่างกันตามเป้าหมายของแต่ละหน่วยงาน (สถาบันพระปกเกล้า. 2547 : 169, สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. 2549 : 197) สำหรับการศึกษาแบบเรียนร่วมมีเป้าหมายให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้รับการพัฒนาอย่างเต็มตามศักยภาพ และสามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้ แตกต่างจากเป้าหมายของผู้เรียนปกติ ดังนั้น ตัวชี้วัดการบริหารจัดการที่ดีและการประเมินมาตรฐานด้านการบริหารจัดการที่ยึดหลัก ธรรมาภิบาลผู้บริหารของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมกับโรงเรียนทั่วไปต้องแตกต่างกัน

จากเหตุผลและความจำเป็นดังกล่าว จึงต้องมีการพัฒนาตัวชี้วัดการบริหารจัดการสำหรับโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมในจังหวัดเครือข่ายของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 9 ขึ้น ในการวิจัยนี้จะได้ตัวชี้วัดที่มีคุณภาพสามารถนำไปใช้ในการปรับปรุงพัฒนาโรงเรียนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาตัวชี้วัดการบริหารจัดการที่ดีสำหรับโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมในจังหวัดเครือข่าย ของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 9
2. เพื่อตรวจสอบคุณภาพตัวชี้วัดการบริหารจัดการที่ดีสำหรับโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม ในจังหวัดเครือข่ายของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 9

กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยได้อาศัยแนวทางการดำเนินงานตามกรอบโครงสร้างซีท (SEAT Framework) สำหรับโรงเรียนแกนนำจัดการ

เรียนร่วม ของกระทรวงศึกษาธิการ และหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 มาเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา มีวิธีดำเนินการวิจัยเป็น 2 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การพัฒนาตัวชี้วัดการบริหารจัดการที่ดี

ในระยะนี้ผู้วิจัยดำเนินการแบ่งเป็น 2 ขั้นตอน ซึ่งมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1.1 การสร้างกรอบแนวคิด และร่างตัวชี้วัด

การสร้างกรอบแนวคิด ผู้วิจัยได้จากการศึกษาเอกสาร แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย 1) เอกสารแนวคิดเกี่ยวกับตัวชี้วัด 2) เอกสารแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการที่ดี 3) การบริหารจัดการโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมตามกรอบโครงสร้างซีที 4) งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนร่วมและงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาตัวชี้วัดและการร่างตัวชี้วัด การบริหารจัดการที่ดีจากการวิเคราะห์และสังเคราะห์จากเอกสาร แนวคิด และงานวิจัยที่ผู้วิจัยได้ศึกษา

1.2 การพัฒนาตัวชี้วัดการบริหารจัดการที่ดี

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้รับรางวัลผู้บริหารดีเด่นด้านการบริหารจัดการโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมระดับจังหวัด จำนวน 5 ท่าน

เครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัยระยะที่ 1

เครื่องมือที่ใช้ในระยะนี้ได้แก่ แบบสัมภาษณ์

การวิเคราะห์ข้อมูลระยะที่ 1

วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ระยะที่ 2 การตรวจสอบคุณภาพของตัวชี้วัด

ผู้วิจัยมีการตรวจสอบคุณภาพของตัวชี้วัดที่ได้จากการดำเนินการในระยะที่ 1 ดังนี้

2.1 ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)

โดยหาดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) ของความคิดเห็นจาก

ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน คัดเลือกตัวชี้วัดที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 64) มีความตรงเชิงเนื้อหาระหว่าง 0.62-1.00

2.2 ทาคความเชื่อมั่น (Reliability)

นำไปทดลองใช้ (Try Out) จำนวน 30 โรงเรียน จากนั้นหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) แบบสอบถามฉบับนี้มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.98 ถือว่ามีความเชื่อมั่นสูง (เกียรติสุดา ศรีสุข. 2552 : 144)

2.3 ความตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity)

ใช้การวิเคราะห์ หอ้งค์ ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) ทดสอบความสอดคล้องของโมเดลที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ด้วยโปรแกรมลิสเรล 8.52

เครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัยระยะที่ 2

เครื่องมือที่ใช้ในระยะนี้ได้แก่ แบบสอบถาม เป็นมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ 1 ชุด แบ่งเป็น 5 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม สอบถามได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษาสูงสุดประสบการณ์ด้านการบริหารจัดการโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม

ตอนที่ 2 ความเหมาะสมในการเป็นตัวชี้วัดการบริหารจัดการที่ดีด้านนักเรียน จำนวน 8 ข้อ

ตอนที่ 3 ความเหมาะสมในการเป็นตัวชี้วัดการบริหารจัดการที่ดีด้านสภาพแวดล้อม จำนวน 14 ข้อ

ตอนที่ 4 ความเหมาะสมในการเป็นตัวชี้วัดการบริหารจัดการที่ดีด้านกิจกรรมการเรียนการสอน จำนวน 19 ข้อ

ตอนที่ 5 ความเหมาะสมในการเป็นตัวชี้วัดการบริหารจัดการที่ดีด้านเครื่องมือ จำนวน 16 ข้อ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ศึกษาคือ ผู้บริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมในจังหวัดเครือข่ายของศูนย์การศึกษาพิเศษเขตการศึกษา 9 ได้แก่ จังหวัดขอนแก่น จังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดมหาสารคาม จังหวัดสกลนคร จังหวัดอุดรธานี จังหวัดหนองบัวลำภู จังหวัดเลย และจังหวัดหนองคาย รวมทั้งสิ้น 700 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมในจังหวัดเครือข่ายของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 9 ขนาดของกลุ่มตัวอย่างกำหนดให้สัมพันธ์กับตัวแปรในการศึกษาให้เหมาะสมกับการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นอัตราส่วนระหว่างหน่วยตัวอย่างและจำนวนพารามิเตอร์หรือตัวแปรเท่ากับ 10 ต่อ 1 (นงลักษณ์ วิรัชชัย. 2537 : 46, ฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์. 2543 : 28) และการวิจัยครั้งนี้มีตัวชี้วัดที่เป็นตัวแปรศึกษาทั้งสิ้น 57 ตัวชี้วัด กลุ่มตัวอย่างจึงเป็น 570 คน กลุ่มตัวอย่างได้จากวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลในระยะที่ 2

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนดังนี้

1) ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 9 ถึงผู้บริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมในจังหวัดเครือข่ายของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 9

2) ส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ โดยส่งแบบสอบถามถึงโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1 ชุด ผู้ตอบแบบสอบถามคือ ผู้บริหารโรงเรียน

3) การเก็บข้อมูลดำเนินการระหว่างเดือนกันยายน ถึงเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2553

4) ติดตามแบบสอบถามทางโทรศัพท์ เมื่อไม่ได้รับแบบสอบถามกลับคืน

5) ตรวจสอบความเรียบร้อยของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืน เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูล ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ได้รับแบบสอบถามกลับคืน จำนวน 550 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 96.49

การวิเคราะห์ข้อมูลระยะที่ 2

การวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งเป็น

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน

วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2. วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันนั้น แบ่งเป็นการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่ หนึ่งและอันดับสอง โดยการพิจารณาค่าสถิติ ดังนี้ 1) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) ตัวแปรที่นำมาวิเคราะห์ต้องมีความสัมพันธ์กันไม่ น้อยกว่า .30 2) ค่าดัชนี Kaiser-

Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy (KMO) โดยค่าดัชนี KMO มากกว่า .50 จึงจะนำมาวิเคราะห์องค์ประกอบ 3) ค่าสถิติของ Bartlett's Test of Sphericity ต้องมีนัยสำคัญ ซึ่งแสดงว่าตัวแปร มีความสัมพันธ์กันสามารถนำไป วิเคราะห์องค์ประกอบได้ 4) ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (Goodness of Fit Index : GFI) มีค่ามากกว่า .90 5) ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (Adjusted Goodness of Fit Index : AGFI) มีค่ามากกว่า .90 6) ค่าองศาความเป็นอิสระ (Degree of Freedom : df) มีค่าเป็นบวก 7) ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading) มากกว่าหรือเท่ากับ .30 8) ค่าประมาณความคลาดเคลื่อนของรากกำลังสองเฉลี่ย (Root Mean Square Error of Approximation : RMSE) มีค่าต่ำกว่า .05 9) ค่าสถิติไคสแควร์ (Chi-Square : χ^2) ไม่มีนัยสำคัญ 10) อัตราส่วนไคสแควร์ (Chi-Square : χ^2 / df) มีค่าน้อยกว่า 75.00 (สุภมาส อังสุโชติ, สมถวิล วิจิตรวรรณ, รัชนิกุล ภิญญานูวัฒน์ 2552 : 21- 25, Bollen 1989: 278 ; Diamantopoulus and Siguaw. 2000)

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยโดย แบ่งเป็น 2 ตอน ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาตัวชี้วัดการบริหารจัดการที่ดี

ผลการพัฒนาตัวชี้วัดจากการศึกษาเอกสาร แนวคิด งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและสัมภาษณ์เชิงลึก เมื่อดำเนินการตามกระบวนการพัฒนาแล้ว ได้ตัวชี้วัดการบริหารจัดการที่ดี ด้านนักเรียน 5 ตัวชี้วัด ตัวชี้วัดการบริหารจัดการที่ดีด้านสภาพแวดล้อม 14 ตัวชี้วัด ตัวชี้วัดการบริหารจัดการที่ดีด้านกิจกรรมการเรียนการสอน 21 ตัวชี้วัด และตัวชี้วัดการบริหารจัดการที่ดี ด้านเครื่องมือ 21 ตัวชี้วัด รวม 61 ตัวชี้วัด

ตอนที่ 2 ผลการตรวจสอบคุณภาพตัวชี้วัด

ผู้วิจัยนำตัวชี้วัดทั้ง 61 ตัวชี้วัดที่พัฒนาขึ้นไปตรวจสอบคุณภาพโดยการหาความตรงเชิงเนื้อหา พบว่าตัวชี้วัดที่มีค่าต่ำกว่า .5 ผู้วิจัยตัดออกและปรับปรุงตามคำแนะนำมีค่าความตรงเชิงเนื้อหาระหว่าง 0.62 - 1.00 ได้ตัวชี้วัดการบริหารจัดการที่ดี ด้านนักเรียน 8 ตัวชี้วัด ตัวชี้วัดการบริหารจัดการที่ดีด้านสภาพแวดล้อม 14 ตัวชี้วัด ตัวชี้วัดการบริหารจัดการที่ดีด้านกิจกรรมการเรียนการสอน 19 ตัวชี้วัด และตัวชี้วัดการบริหารจัดการที่ดี ด้านเครื่องมือ 16 ตัวชี้วัด รวมได้ตัวชี้วัดการบริหารจัดการที่ดี สำหรับโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม ในจังหวัดเครือข่ายของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 9 ทั้งสิ้น 57 ตัวชี้วัด

นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาแล้วไปหาค่าความเที่ยง ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.98 จากนั้นดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 550 คน เพื่อนำไปหาความตรงเชิงโครงสร้างโดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏดังนี้

2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ได้ผลดังนี้ ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 77.10 อายุระหว่าง 47 - 52 ปี มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 42.00 น้อยกว่า 35 ปี น้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 3.30 ระดับปริญญาโทมีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70.20 ปริญญาเอก

มีน้อยที่สุดคิดเป็น ร้อยละ 1.30 ประสบการณ์ด้านการบริหารจัดการ การเรียนร่วมระหว่าง 1-5 ปี มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.60 และประสบการณ์ด้านการบริหารจัดการการเรียนร่วมน้อยกว่า 1 ปี มีน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 2.90 ค่าเฉลี่ยของความเหมาะสมในการเป็นตัวชี้วัดการบริหารจัดการที่ดีสำหรับโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมในจังหวัดเครือข่ายของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 9 ในภาพรวมมีความเหมาะสมระดับมาก เรียงจากมากไปหาน้อย คือ ด้านสภาพแวดล้อม ($\bar{x}$ เท่ากับ 4.10) ด้านนักเรียน ($\bar{x}$ เท่ากับ 3.96) และด้านกิจกรรมการเรียนการสอนกับด้านเครื่องมือมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x}$ เท่ากับ 3.94)

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่ 1

โมเดลการบริหารจัดการที่ดี	ค่าสถิติวัดความสอดคล้องกลมกลืน				
	χ^2	χ^2/df	GFI	AGFI	RMSE
ด้านนักเรียน	19.22	2.14	.99	.97	.03
ด้านสภาพแวดล้อม	7.37	1.47	1.00	.98	.04
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	6.06	1.21	1.00	.98	.02
ด้านเครื่องมือ	5.50	.91	1.00	.98	.00

จากตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับหนึ่ง พบว่าทุกตัวชี้วัดในแต่ละองค์ประกอบมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ แต่ละองค์ประกอบมีนัยสำคัญทางสถิติทุกค่า แสดงว่าทุกตัวเป็นตัวชี้วัดที่สำคัญของแต่ละองค์ประกอบ นอกจากนี้ค่า χ^2/df น้อยกว่า 5.00 และค่าสถิติที่ใช้ตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืน ได้แก่ ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) ค่าดัชนีความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) มีค่าเข้าใกล้ 1 และค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อน (RMSEA) ค่าน้อยกว่า .05 จึงสรุปว่าตัวชี้วัดการบริหารจัดการที่ดีสำหรับโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมมีความตรงเชิงโครงสร้าง

2.2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

2.2.1 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่หนึ่ง

การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่ 1 เพื่อสร้างสเกลองค์ประกอบมี 24 องค์ประกอบย่อย พบว่าทุกโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ผลการวิเคราะห์สรุปดังตารางที่ 1

2.2.2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สอง

การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง เพื่อพัฒนาโมเดลตัวชี้วัดจากสเกลองค์ประกอบ 24 องค์ประกอบ พบว่า ค่าไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 490.94 ค่า df เท่ากับ 209 ค่า χ^2/df เท่ากับ 2.34 ซึ่งต่ำกว่า 5 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ .93 ค่าดัชนีความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ .90 ค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อน (RMSE) เท่ากับ .05 แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ น้ำหนักองค์ประกอบค่าเป็นบวก ค่าระหว่าง .90 ถึง .98 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เรียงลำดับความเหมาะสมในการเป็นตัวชี้วัดการบริหารจัดการที่ดีจาก มากไปหาน้อย คือ องค์ประกอบด้านกิจกรรมการเรียนการสอน มีน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ .98 องค์ประกอบด้านเครื่องมือ มีน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ .96 องค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อม มีน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ .95 และองค์ประกอบด้านนักเรียนมีน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ .90 ตามลำดับเขียนสมการโครงสร้างได้ดังนี้ $GG = .90(ST) + .95(EN) + .96(TO) + .98(AC)$

อภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยอภิปรายผลการวิจัยตามขั้นตอนการดำเนินการวิจัย แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

1. การพัฒนาตัวชี้วัดการบริหารจัดการที่ดี

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเป็น 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การสร้างกรอบแนวคิดและร่างตัวชี้วัดการบริหารจัดการ ที่ดีสำหรับโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมในจังหวัดเครือข่ายของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 9 ในระยะนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด เอกสาร และงานวิจัย ที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างกรอบตัวชี้วัด ทั้งนี้สิ่งที่ต้องคำนึง ถึงการสร้างตัวชี้วัด ประกอบด้วย การเลือกตัวแปร ที่จะอธิบายสภาพที่มุ่ง จะชี้วัดการกำหนดตัวน้ำหนัก และความสำคัญของตัวแปร และวิธีการสังเคราะห์ตัวแปรต่างๆ เข้าด้วยกัน สุทธิธัช คนกาญจน์ (2547) ระยะที่ 2 เมื่อผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร แนวคิด งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและสัมภาษณ์เชิงลึกผู้บริหาร ที่ได้รับรางวัลผู้บริหารดีเด่น ซึ่งทำให้สามารถหาข้อมูลรายละเอียดในเรื่องที่ศึกษาได้มากกว่า การพัฒนาตัวชี้วัดนี้อาจใช้วิธีการสัมภาษณ์ร่วมกับการจัดประชุมกลุ่มย่อยก็ได้ สอดคล้องกับการพัฒนาตัวชี้วัดการบริหารจัดการที่ดีสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของ สายสมร ศักดิ์คำดวง (2551) ที่ขั้นตอนที่ 1 มีการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ทรงคุณวุฒิร่วมกับการจัดประชุมกลุ่มย่อย หรืออาจสัมภาษณ์อย่างเดียว หรือ จัดประชุมกลุ่มย่อยอย่างเดียวยกก็ได้ หากมีเวลาน้อยในระยะนี้ได้ ตัวชี้วัด จำนวน 61 ตัวชี้วัด ผู้บริหารทั้ง 5 ท่านมีความเห็น สอดคล้องกันว่า ปัจจัยที่ทำให้โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมสำเร็จ คือ ปัจจัยด้านบุคลากร ปัจจัยด้านงบประมาณ ปัจจัยด้านวัสดุอุปกรณ์ และปัจจัยด้าน การบริหารจัดการตรงกับ แนวทางการบริหารจัดการตามกรอบโครงสร้างซีท ของ บุญจา ชลธารันนท์ (2547 : 5-7) กล่าวคือ มีการเตรียมความพร้อมด้านนักเรียน ด้านสภาพแวดล้อม ด้านการจัดกิจกรรมการเรียน การสอน และด้านเครื่องมือ และสอดคล้องกับแนวทางการดำเนินงานเรียนร่วมของ ผดุง อารยะวิญญู (2542 : 63-65)

โดยสรุปแล้วผู้วิจัยดำเนินการครอบคลุมรายละเอียดที่ นงลักษณ์ วิรัชชัย (2545) เสนอไว้ คือ การกำหนดวัตถุประสงค์ การนิยามตัวชี้วัด การรวบรวมข้อมูล การสร้างตัวชี้วัด การตรวจสอบคุณภาพ และการนำเสนอรายงาน ทำให้ตัวชี้วัดทั้งหมดมีคุณภาพสามารถนำมาใช้ได้

2. การตรวจสอบคุณภาพตัวชี้วัด

มีค่าความตรงเชิงเนื้อหาระหว่าง 0.62 –1.00 ความเที่ยงเท่ากับ 0.98 ถือว่ามีความเที่ยงสูง ค่าสถิติพื้นฐานของ

ตัวชี้วัดทั้ง 57 ตัวชี้วัด มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.64 – 4.40 แสดงว่าทุกตัวชี้วัดมีความเหมาะสมในการเป็นตัวชี้วัดการบริหารจัดการที่ดีโดยองค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมของหลักการมีส่วนร่วม ตัวชี้วัดที่ 10 คือ ผู้บริหารสนับสนุน ส่งเสริมให้ครูทำงานเป็นทีม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด แสดงว่าการที่ผู้บริหารสนับสนุนให้ครูทำงานเป็นทีมนี้มีความสำคัญอย่างยิ่งเพราะครูมีหน้าที่ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ถ้าครูมีการทำงานเป็นทีมที่ดีย่อมส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียน สอดคล้องกับ ประภัสสร ปรีเอี่ยม (2553) ที่พบว่า ความร่วมมือของผู้บริหารกับครูส่งผลต่อคุณภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษมากที่สุด

สำหรับวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน พบว่า ตัวชี้วัดมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และโมเดลการบริหารจัดการที่ดีสำหรับโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมเกิดจาก 4 องค์ประกอบหลัก สอดคล้องกับแนวคิดของนักวิชาการและนักวิจัยที่ศึกษาไว้ ดังนี้

1. ตัวชี้วัดการบริหารจัดการที่ดีด้านกิจกรรมการเรียน การสอน

พบว่า มีความสำคัญมากที่สุด องค์ประกอบย่อยที่มีความสำคัญเป็นลำดับแรก คือ องค์ประกอบย่อยหลักความโปร่งใส แสดงให้เห็นว่าตัวชี้วัดในองค์ประกอบนี้สำคัญต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ สอดคล้องกับงานวิจัย ของประภัสสร ปรีเอี่ยม (2553) ที่พบว่า อิทธิพลทางตรงที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ คือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเฉพาะความร่วมมือในการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล

2. ตัวชี้วัดการบริหารจัดการที่ดีด้านเครื่องมือ

พบว่า ด้านเครื่องมือมีความสำคัญเป็นลำดับสอง องค์ประกอบย่อยที่มีความสำคัญเป็นลำดับแรกด้านเครื่องมือ คือ องค์ประกอบย่อยหลักความคุ้มค่า การบริหารสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การพัฒนาบุคลากร ก็คือ “ครู” นั่นเอง การศึกษาของวินัย รูปชาติ (2550) พบว่า การสอนของครูส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผู้บริหารจึงควรสนับสนุนให้ครูมีความรู้และมีความสามารถในการสอน

3. ตัวชี้วัดการบริหารจัดการที่ดีด้านสภาพแวดล้อม

พบว่า ด้านสภาพแวดล้อมมีความสำคัญเป็นลำดับที่สาม องค์ประกอบย่อยที่มีความสำคัญเป็นลำดับแรก คือ องค์ประกอบย่อยหลักการมีส่วนร่วม ซึ่งการ จัดการศึกษาเพื่อคนพิการ เป็นการรวมพลังระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรคนพิการ ชุมชน และผู้ประกอบการ สอดคล้องกับการปฏิบัติของ

ผู้บริหารทั้ง 5 ท่าน ที่บริหารงานประสบผลสำเร็จในเชิงประจักษ์ แต่จากการศึกษาของสายสวาท อรรถมานะ (2550 : 90) และวินัย รูปชาติ (2550 : 81-82) พบว่า การมีส่วนร่วมของเกี่ยวข้องอยู่ในระดับปานกลางต้องได้รับการพัฒนา ดังนั้นผู้บริหารต้องมีวิธีการให้ฝ่ายต่างๆ เข้ามามีส่วนร่วม เพื่อให้การจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมเกิดความยั่งยืน

4. ตัวชี้วัดการบริหารจัดการที่ดีด้านนักเรียน

จากผลการวิจัยพบว่า ด้านนักเรียนมีความสำคัญในลำดับสุดท้าย องค์ประกอบย่อยที่มีความสำคัญเป็นลำดับแรกคือ องค์ประกอบย่อยหลักความรับผิดชอบ แม้ว่าด้านนักเรียนจะมีความสำคัญ เป็นลำดับสุดท้ายแต่ค่าน้ำหนักองค์ประกอบก็ใกล้เคียง กับองค์ประกอบอื่นๆ ในการเข้าเรียนร่วมนั้นเด็กต้องมีความพร้อมที่จะเข้าเรียนได้จึงจะได้รับโอกาส ดังนั้น ต้องมีการเตรียมความพร้อมให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษทุกด้าน (ผดุง อารยะวิญญู. 2542 : 63-65, เบญจา ชลธารันนท์. 2547 : 2-3) เพื่อให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้รับโอกาสในการศึกษาเช่นเดียวกับนักเรียนทั่วไป

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้

1. หน่วยงานต้นสังกัด หรือหน่วยงานที่มีบทบาทหน้าที่ในการกำกับ นิเทศ ติดตามและประเมินการดำเนินงานของโรงเรียนเรียนร่วม ควรพิจารณานำตัวชี้วัดที่ได้ผ่านการพัฒนาจนมีคุณภาพสามารถยืนยันด้วยข้อมูลทางสถิตินี้ ให้โรงเรียนเรียนร่วมใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการภายในโรงเรียน
2. หน่วยงานที่ทำหน้าที่ประเมินผลการดำเนินงานของโรงเรียนเรียนร่วม ควรนำตัวชี้วัดนี้ไปสร้างเป็นเกณฑ์การประเมินต่อไป เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการที่ดีในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม
3. จากผลการวิจัยซึ่งพบว่า องค์ประกอบหลัก ทั้ง 4 องค์ประกอบมีน้ำหนักองค์ประกอบใกล้เคียงกัน การนำไปพัฒนาการบริหารจัดการในโรงเรียนเรียนร่วมจึงควรพัฒนาทั้ง 4 ด้านไปพร้อมๆ กัน

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเฉพาะในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมในจังหวัดเครือข่ายของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 9 เท่านั้น จึงควรมีการศึกษาเพิ่มจากกลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมทั้งประเทศ เพื่อให้ได้ตัวชี้วัดการบริหารจัดการที่ดีสำหรับโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมในภาพรวม

2. ควรมีการพัฒนาเกณฑ์ของตัวชี้วัด เพื่อให้สามารถนำมาเปรียบเทียบคุณภาพการบริหารจัดการในโรงเรียนเรียนร่วมได้ ทั้งการเปรียบเทียบในระดับจังหวัด ระดับเขตพื้นที่การศึกษาหรือระดับประเทศ

3. ควรนำตัวชี้วัดนี้ไปดำเนินการในโรงเรียนลักษณะการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) หรืออาจดำเนินการในลักษณะการวิจัยปฏิบัติการ (Action Research) การบริหารจัดการที่ดีสำหรับโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **แผนพัฒนาการจัดการศึกษาพิเศษ สำหรับคนพิการระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2550-2554)**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ สกสค. ลาดพร้าว.
- เกียรติสุดา ศรีสุข. (2552). **ระเบียบวิธีวิจัย**. เชียงใหม่ : โรงพิมพ์ครองช้าง.
- ฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์. (2543). **โมเดลลิสเรลเพื่อการวิจัย**. [ออนไลน์], เข้าถึงได้จาก : <http://watpon.com/lisrel/lisrel.pdf>. [เมษายน 22, 2554].
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2537). **ความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้น (LISREL) สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ และพฤติกรรมศาสตร์**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เบญจา ชลธารันนท์. (2547). **คู่มือการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท**. กรุงเทพฯ : มปท.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). **การวิจัยเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ 7 กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ประภัสสร ปรีเอี่ยม. (2553, มกราคม - มิถุนายน). "การพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อเพิ่มโอกาสทางการศึกษาของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2," **วารสารครุศาสตร์**. 7(1) : 62-63.
- ผดุง อารยะวิญญู. (2542). **การเรียนร่วมระหว่างเด็กปกติกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ**. กรุงเทพฯ : ราไทยเพรส.
- วินัย รูปชาติ. (2550). **การศึกษาความสัมพันธ์ของสภาพการบริหารงานและผลการดำเนินงานของโรงเรียนเรียนร่วมโดยโรงเรียนเป็นฐานตามแนวคิดโครงสร้างซีทใน**

จังหวัดกำแพงเพชร ประจำปีการศึกษา 2549.
วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัย
ราชภัฏพิบูลสงคราม.

วิโรจน์ สารัตนะ. (2548). ผู้บริหารโรงเรียนสามมิติการพัฒนา
วิชาชีพสู่ความเป็นผู้บริหารที่มีประสิทธิผล. กรุงเทพฯ
: โรงพิมพ์ทิพย์วิสุทธิ์.

สถาบันพระปกเกล้า. (2547). หนังสือชุด “ธรรมาภิบาล”
วัดระดับการบริหารจัดการที่ดี. กรุงเทพฯ : สถาบัน
พระปกเกล้า.

สนธิรัก เทพเรณู และคณะ. (2548). การบริหารจัดการศึกษา
ตามยุทธศาสตร์ใหม่ของการพัฒนาระบบราชการ.
มปท.

สมพร หวานเสรีจ. (2543). การจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม.
อุบลราชธานี : อุบลกิจออฟเซตการพิมพ์.

สายสมร คักดีคำดวง. (2551). การพัฒนาตัวชี้วัดการบริหาร
จัดการที่ดีสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์
ศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัย
ขอนแก่น.

สายสวาท อรรถมานะ. (2550). สภาพปัญหา ความต้องการ
และการมีส่วนร่วมของบุคลากรในโรงเรียนแกนนำ
จัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ขอนแก่น เขต 1-5. รายงานการศึกษาอิสระ ศึกษา
ศาสตรมหาบัณฑิต. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สุทธิธัช คนกาญจน์. (2547). การพัฒนาตัวชี้วัดคุณภาพของ
สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ. ปรินญานิพนธ์การศึกษา
ดุษฎีบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ.

สุภมาส อังศุโชติ, สมถวิล วิจิตรวรรณ และ รัชนีกุล ภิญโญภา
ณุวัฒน์. (2552). สถิติการวิเคราะห์สำหรับการวิจัยทาง
สังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์ : เทคนิคการใช้
โปรแกรม LISREL. กรุงเทพฯ : เจริญดีมั่งคั่งการพิมพ์.

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. (2549). มาตรฐานวิชาชีพ
ทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

Bollen, A.K. (1989). *Structural equation with latent
variable*. New York : Wiley.

Diamantopoulus, A. & Siguaw. (2000). *Introducing
LISREL : A guide for the uninitiated*. London :
Sage Publication.